

Социалният животъ. — Общи положения.

§ 1. Социалният животъ и мировото съществуване.

Социологътъ не би могълъ да владѣе добре предмета си, ако не надмине границитѣ му, ако не се взре въ всичкитѣ онези далечини на миналото, които сж прѣки и косвени създатели на социалния животъ; ако не се вдълбочи въ общата еволюция на живота, въ цѣлия тласъкъ на Битието, съ помощта на науката и тази на непосредственото прозрение на интуицията.

Ако социалниятъ животъ се изолира отъ цѣлата верига на битието, той ще представлява застинала, мъртва форма, откъсната отъ общото, недѣлимо дихание на Всемира; така ние ще въдворимъ въ него мрачината и сжщността на неговитѣ процеси ще ни остане абсолютно непонятна.

Наистина, че старинната наука не се интересуваше толкова отъ общия еволюционенъ процесъ на Битието; а предпочиташе онези типични, ясно очертани, кристализирани негови моменти, които резюмиратъ нѣщо важно, сжщствено отъ живота. Наричаха ги *идеи* или *форми*. Мислѣха ги повѣкога за първотипове, първо-